

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.828 van 25 mei 1998
in de zaak A. 77.543/IX-1036.**

In zake : Noël VAN MULLEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Br. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 16 februari 1998 namens Noël VAN MULLEM werd ingediend door zijn raadsman B. VAN DORPE, advocaat te KORTRIJK, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Landbouw van 19 januari 1998 waarbij hij gedurende één jaar wordt geschorst als aangenomen dierenarts;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. HONORE die, loco Advocaat Br. VAN DORPE, verschijnt
voor verzoeker, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van
1 december 1981 aangesteld als aangenomen dierenarts.

1.2. Op 28 januari 1994 stelt verzoeker bepaalde
ziektesymptomen vast in één stal van de varkenskwekerij
MATTHEEUS te Oostwinkel.

1.3. Op 1 februari 1994 deelt de kweker hem mee
dat er koorts is in de stal. Verzoeker geeft telefonisch
de te nemen maatregelen door.

1.4. Op 2 februari 1994 bezoekt verzoeker, na een nieuwe oproep van de kweker, het bedrijf opnieuw en stelt nieuwe ziekteverschijnselen vast. Hij verricht ook een autopsie bij twee varkens.

1.5. Op 4 februari 1994 bezoekt hij het bedrijf nogmaals omdat er geen beterschap optreedt. Zijn onderzoek doet hem vermoeden dat het om de ziekte van Aujeszky gaat. Hij maakt geen diagnostisch materiaal over aan het bevoegde laboratorium, volgens hem omdat het labo toen gesloten was, en deed ook geen aangifte van de verdenking aan de inspecteur-dierenarts zoals is voorgeschreven door artikel 2 van het koninklijk besluit van 5 maart 1993 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie betreffende de ziekte van Aujeszky.

1.6. Op zondag 6 februari 1994 bezoekt verzoeker nogmaals het bedrijf en stelt hij symptomen vast die wijzen op varkenspest. Op het bedrijf verwittigt hij telefonisch de inspecteur-dierenarts om aangifte te doen van de ziekte.

1.7. Op 8 februari 1994 legt hij hieromtrent een verklaring af ten overstaan van dr. VAN CAENEGHEM, inspecteur-hoofd van dienst.

1.8. Bij aangetekende brief van 15 mei 1995 wordt verzoeker in het kader van een tuchtprocedure ter verantwoording geroepen voor de als volgt omschreven feiten :

- "1. Er werd vastgesteld dat U sedert 28 januari 1994 het bedrijf herhaaldelijk hebt bezocht en dat U steeds ziektesymptomen hebt waargenomen. Nochtans meldt U de verdenking pas op 6 februari 1994. Dit betekent dat U noch de inspecteur-dierenarts, noch het bestrijdingscentrum op een zo snel mogelijke manier hebt ingelicht over uw bevindingen, hetgeen een overtreding is van artikel 3 van het K.B. van 10 september 1981 houdende maatregelen van

diergeneeskundige politie betreffende de klassieke varkenspest en de Afrikaanse varkenspest. Hierbij werd ook artikel 6 paragraaf 2 van het K.B. van 16 juli 1981 houdende bijzondere maatregelen ter bestrijding van de varkenspest, overtreden.

2. Op 4 februari 1994 vermoedt U aanwezigheid van de ziekte van Aujeszky, maar U meldt geen verdenking en maakt geen materiaal over voor diagnose van de ziekte van Aujeszky in het bevoegd laboratorium. Dit is een overtreding van artikel 2 van het K.B. van 5 maart 1993 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie betreffende de ziekte van Aujeszky.
3. Er werd vastgesteld dat U geen verklaring heeft ondertekend die betrekking heeft op de tussen verantwoordelijke en aangewezen dierenarts afgesloten verbintenis, hetgeen een overtreding is van artikel 3 paragraaf 1 van het K.B. van 16 juli 1981 houdende bijzondere maatregelen ter bestrijding van de varkenspest".

Er wordt hem meegedeeld dat hij binnen de tien dagen een schriftelijke verantwoording betreffende die feiten kan toesturen en dat hij vooraf het tuchtdossier kan raadplegen.

1.9. Op 26 mei 1995 antwoordt verzoeker op de betichtingen die tegen hem worden aangevoerd. Wat het eerste punt betreft, het enige dat uiteindelijk in aanmerking is genomen voor de opgelegde sanctie, antwoordt hij dat hij eerst geen varkenspest had verondersteld maar dat hij, eens de diagnose van varkenspest gesteld, op zondagvoormiddag nog de inspecteur had verwittigd zodat hem geen overtreding van het koninklijk besluit van 10 september 1981 kan worden aangewreven.

1.10. Op 4 maart 1996 wordt hij, overeenkomstig artikel 22 van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 houdende inrichtingsreglement van de diergeneeskundige dienst, gehoord, bijgestaan door zijn raadsman. Hij verklaart dat hij de aangifte van 6 februari 1994 niet als laattijdig beschouwt omdat hij niet eerder het vermoeden had dat het om varkenspest ging. Wat de tweede tenlastelegging betreft overhandigt hij de originele

overeenkomst en verklaart dat ze na ondertekening werd overgemaakt aan inspecteur-dierenarts SCHOCKAERT, zoals wettelijk voorzien, terwijl de landbouwer zijn exemplaar bezorgde aan inspecteur VAN CAENEGHEM. In verband met de vierde tenlastelegging legt hij uit dat toen hij de ziekte van Aujeszky vaststelde het labo gesloten was en dat hij het diagnostisch materiaal op maandag zou overmaken maar dat toen al de diagnose van varkenspest was gesteld. Hiervan wordt een proces-verbaal opgemaakt dat door verzoeker en zijn raadsman zonder opmerkingen wordt ondertekend.

1.11. Blijkbaar volgt er nog een bijkomend onderzoek onder meer in verband met de vraag of het getroffen bedrijf al dan niet binnen een schutkring lag en betreffende het al dan niet bestaan van een werkovereenkomst tussen verzoeker en kweker MATTHEEUWS. Reeds op 14 maart 1996 wordt er daaromtrent een verslag overgemaakt aan de Minister van Landbouw.

1.12. Op 10 oktober 1997 legt de juridische dienst het tuchtdossier van verzoeker ter beslissing over aan de Minister. Uit de nota en uit het erbij gevoegde ontwerp van ministerieel besluit blijkt dat slechts twee feiten tegen verzoeker werden ingebracht, namelijk :

- het niet tijdig melden van een varkenspesthaard overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 september 1981;
- het niet overmaken van enig diagnostisch materiaal overeenkomstig artikel 6, § 2, van het koninklijk besluit van 16 juli 1981. Er wordt voorgesteld verzoeker te schorsen voor één jaar.

1.13. Bij ministerieel besluit van 19 januari 1998 wordt verzoeker voor die feiten voor één jaar geschorst als aangenomen dierenarts. Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt bij aangetekende brief van dezelfde datum aan verzoeker betekend;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel aanvoert dat de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel en de algemene plicht om binnen een redelijke termijn uitspraak te doen en de tuchtprocedure niet te laten aanslepen heeft geschonden door pas 22 maanden na het mondeling verhoor en bijna vier jaar na de feiten de tuchtbeslissing te nemen, dat daardoor artikel 22 van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 houdende inrichtingsreglement van de diergeneeskundige dienst, zou geschonden zijn;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het koninklijk besluit van 15 maart 1926 geen bepaalde termijnen voorziet tussen de feiten en de tuchtstraf of tussen de schriftelijke en mondelinge verdediging en de tuchtstraf, dat de bepalingen van artikel 22, § 3, van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 strikt werden nageleefd aangezien verzoeker zich

schriftelijk en mondeling heeft kunnen verdedigen, dat er een bijkomend onderzoek heeft plaatsgehad en een bijkomend overleg van de diensten wat uiteraard een zekere tijd in beslag heeft genomen en dat verzoeker er zich niet kan over beklagen dat zijn dossier en zijn verdediging grondig werden onderzocht;

2.1.3.1. Overwegende dat het een beginsel van behoorlijk bestuur is dat een tuchtprocedure moet afgehandeld worden binnen een redelijke termijn; dat dit beginsel precies van toepassing is wanneer de reglementering geen specifieke termijn voorziet binnen dewelke de procedure moet worden afgehandeld; dat de redelijkheid van de termijn voor elk geval afzonderlijk moet beoordeeld worden; dat de criteria hierbij zijn : de complexiteit van de zaak, alsook het gedrag van de vervolgde ambtenaar;

2.1.3.2. Overwegende dat in casu de feiten dateren van begin februari 1994; dat pas op 15 mei 1995, dus nadat meer dan één jaar is verlopen, verzoeker gevraagd wordt zich te verantwoorden; dat verzoeker dit doet binnen de tien dagen; dat hij pas op 4 maart 1996, dus acht maanden later, wordt verhoord; dat blijkbaar er dan een bijkomend onderzoek wordt bevolen waarover reeds op 14 maart 1996 een verslag wordt overgemaakt aan de Minister van Landbouw; dat er daarna opnieuw meer dan één jaar verloopt tot op 10 oktober 1997 het dossier (eindelijk) wordt voorgelegd aan de Minister die op 19 januari 1998 de tuchtbeslissing neemt; dat van bijkomend overleg tussen de diensten niets terug te vinden is in het administratief dossier; dat de tuchtprocedure heeft geduurd van 15 mei 1995 tot 19 januari 1998, of twee jaar en acht maanden; dat de feiten op dat ogenblik, op enkele dagen na, vier jaar oud zijn;

2.1.3.3. Overwegende dat er in de loop van de procedure twee periodes zijn, de eerste keer van acht maanden

en de tweede keer van meer dan één jaar, waarin de procedure stil heeft gelegen; dat het niet blijkt uit het dossier dat die periodes nodig waren om langdurige bijkomende onderzoeken te doen; dat er zich geen bewijsproblemen stelden : verzoeker heeft de feiten nooit ontkend, maar alleen, hetzij het schuldig karakter van zijn wijze van optreden bestreden, of verzachtende omstandigheden ingeroepen; dat het enige bijkomend onderzoek waarvan in het dossier een spoor te vinden is trouwens niet meer dan 10 dagen vergde; dat de zaak dus blijkbaar geen grote complexiteit vertoonde; dat ook de tuchtprocedure eenvoudig is en slechts enkele fazen voorziet; dat in het dossier dan ook geen elementen te vinden zijn die de lange duur van de tuchtprocedure kunnen rechtvaardigen; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker stelt dat zijn goede naam als dierenarts in het gedrang komt, dat dit onvermijdelijk het vertrouwen van de veehouders in verzoeker op een onherstelbare wijze zal aantasten met als gevolg dat ze zich van hem zullen distantieëren om niet zelf in een verdacht daglicht te komen zodat hij in de onmogelijkheid zal zijn om zijn cliënteel te behouden of nieuwe cliënten te verwerven, dat dit des te meer het geval is daar het Ministerie van Landbouw alle varkenshouders met wie verzoeker een werkovereenkomst heeft en alle rundveehouders die hem hebben aangeduid voor de profilaxie zal op de hoogte brengen van zijn schorsing;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de cliënten verder op verzoeker beroep kunnen doen voor de diergeneeskundige handelingen die niet door de overheid zijn opgelegd en voorbehouden aan de aangenomen dierenartsen, dat deze niet officiële prestaties trouwens beter betaald zijn dan de officiële, dat voor de officiële prestaties verzoeker zijn cliënten

een confrater kan voorstellen waar hij een overeenkomst mee sluit, dat het nadeel dus beperkt en tijdelijk is;

2.2.3. Overwegende dat het plausibel is dat de aan verzoeker opgelegde schorsing zijn goede naam en faam bij zijn cliënten ernstig in het gedrang brengt, met alle gevolgen van dien voor zijn verdere loopbaan; dat deze vaststelling volstaat om te besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Landbouw van 19 januari 1998 waarbij verzoeker gedurende één jaar wordt geschorst als aangenomen dierenarts.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig mei
1900 achtennegtig, door :

de HH. A. BEIRLAEN,

M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.